

Dommer i Krigsretten, men saadant er sket i en Fortid, som vel kan erindres endnu, og vi mene derfor, det har sin Betydning, at der i Lovforslaget indføres en udtrykkelig Regel om, at ingen af de militære Dommere kan irettesættes eller drages til Ansvar for sin Stemmegivning undtagen ved en Tiltale for en Domstol.

Til disse 2 Regler, som altsaa ere Hovedreglerne i det ny Afsnit af Lovforslaget, knytte sig 3 andre Regler, som ikke ere saa betydningsfulde, men som vi dog have ment burde tages med. Den første gaar ud paa, at naar der holdes Krigsforhør i Hæren vedrørende Sager mod Underofficerer, Underkorporaler eller menige, skal der indtræde enten en Underofficer eller en Underkorporal eller en menig i Stedet for en af Officererne som Bisidder. Ved disse Krigsforhør er der nu 3 Officerer som Bisiddere, og vi ønske, at der ved de nævnte Lejligheder skal være en af Underklasserne ved Siden af de 2 Officerer. Dette har vel ikke nogen reel Betydning; men vi tro, at det har Betydning med Hensyn til Tilliden til Retsplejen.

Saa foreslaas der ogsaa, at den Ed, der aflægges af Krigsretsdommerne, skal kun aflægges en Gang for alle. Overflødige Eder ere jo i det hele noget, man ønsker at undgaa. Jeg skal ogsaa anbefale dette Forslag, skønt jeg ikke tillægger det stor reel Betydning.

Endelig er der et Forslag, overfor hvilket et Mindretal har taget Forbehold, nemlig Forslaget om, at naar det er en Underofficer, der tiltales under en Krigsretssag, skal der i Stedet for de 2 menige som Dommere indtræde 2 Underofficerer af Sergentklassen. Vi mene, at det er i Overensstemmelse med den Struktur, som Lovforslaget i det hele har, og jeg antager derfor, at vort Forslag kan betragtes som en Fordel. For øvrigt vil jeg bemærke, at Mindretallets Forbehold er taget i sidste Øjeblik, saa det har ikke været Genstand for Overvejelse i det samlede Udvalg.

Hovedbestemmelserne i Ændringsforslagene ere altsaa: Bestemmelsen om den noget ændrede Sammensætning af Overkretsretten, Bestemmelsen om den lidt udvidede Adgang til at indanke Sager for Overkretsretten, og endelig det lille ny Afsnit med de Bestemmelser, jeg har fremhævet, hvoriblandt Reglerne om at give ethvert Medlem i Krigsretten een Stemme, og de udtrykkelige Lovbestemmelser om Dommernes Lighed som saadanne og om Afstemningsfriheden.

Ved Siden heraf er der en Række

mindre Forslag, som jeg delvis skal berøre, idet jeg dog vil forbigaa eller gaa let hen over dem, som allerede ere omtalte i Betænkningen. Til § 1 have vi ikke stillet noget Ændringsforslag, og hvad der er fremkommet fra Mindretallet, finder jeg ikke Anledning til nu at omtale. Til § 2 er der stillet Forslag om, at der skal udgaa nogle Ord. Nu staar der „Officerers, Underofficerers og andre faste militære Embeds- og Bestillingsmænd“, og vi mene da, at Ordene „Officerers, Underofficerers og andre faste“ ere overflødige, og at det er tilstrækkeligt, naar der staar „militære Embeds- og Bestillingsmænd“. Paa samme Maade kan der i § 3 udgaa nogle Ord. Det har den Ejendommelighed, at der har man ikke nævnt Underofficerer, men jeg vil fremhæve, at det, saaledes som Teksten lyder, maa være en Selvfølge, at Underofficerer høre med til de militære Bestillingsmænd. Der er Tale om, hvem den tiltalte kan vælge til Forsvarer. Han kan altsaa vælge en Officer eller en Underofficer eller en anden militær Embeds- og Bestillingsmand. Derved kommer i § 4 til at staa, at naar en Sag skal paadømmes i Felten eller under andre Omstændigheder, hvor ingen Sagfører kan blive beskikket til Forsvarer for den tiltalte, skal dertil udnævnes af Jurisdiktionschefen en Officer eller en Underofficer eller en anden ved Krigsmagten ansat Embeds- eller Bestillingsmand. Det er i Virkeligheden kun en Redaktionsændring.

Det Forslag, der nævnes under Nr. 7, har jeg berørt i Betænkningen, det er en ren Hensigtsmæssighedsbestemmelse, som neppe vil støde paa Indvendinger fra nogen Side. Ændringsforslag Nr. 9 er en Tydeliggørelse af noget, der er ret selvfølgelig, nemlig at man skal gøre tiltalte udtrykkelig opmærksom paa, i de Tilfælde, hvor han kan faa en Forsvarer, at han har Ret dertil.

Ændringsforslag Nr. 14 har lidt mere Betydning. Vi bøje os for Forslagets Bestemmelse om, at den Sagfører, der vælges til Forsvarer for tiltalte, skal som Regel vælges mellem de Sagførere, der kunne beskikkes. Men der kan jo være Tilfælde, hvor en tiltalt kender en Sagfører, som ikke hører til disse, men som vil lægge et særlig stort Arbejde i Sagen, og som det derfor vil være af Interesse for tiltalte at vælge. Vi mene, at det da bør kunne ske med Jurisdiktionschefens Tilladelse. Ændringsforslag Nr. 15 imødekommer et Ønske, der blev fremsat ved 1ste Behandling af det ærede Medlem for